

5 października 1929 r.

2

URZĄD PATENTOWY

F16c 33/46

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 10518.

Kl. 47 b 12.

Carl Walter
(Barmen, Niemcy).

47 b, 33/46

Klatka do wałków.

Zgłoszono 17 listopada 1927 r.

Udzielono 23 maja 1929 r.

Pierwszeństwo: 13 czerwca 1927 r. dla zastrz. 1, 2 (Niemcy).

Umocowywanie wałków w klatkach skuteczniejsza się zwykle zapomocą wygięcia pierścieni, tworzących klatkę. Według wynalazku pierścieni, stanowiący klatkę do wałków, jest wykrepowany tak, że styka się na małej powierzchni z jedną z powierzchni bieżniowych przy umieszczeniu klatki w łożysku lub też po pewnym zużyciu się wałków i zapobiega przez to nadmiernemu zużyciu czopów, na których wałki są osadzone. Jeżeli wygięcia te nie są długie, to nie przeszkadzają smarowaniu łożyska.

Na rysunku są przedstawione dwa przykłady wykonania wynalazku, mianowicie, fig. 1 i 2 uwidoczniają jeden z przy-

kładów w przekroju i w widoku z boku, a fig. 3 i 4 — inny przykład wykonania, również w przekroju i w widoku z boku.

Pierścień *s* klatki, wytłoczonej lub lanej, zostaje po wsunięciu wałków *r* wygięty ku wewnątrz lub ku zewnątrz w jednym miejscu *s*¹ lub w kilku miejscach tak, że styka się z powierzchnią bieżniową *c* (lub *d*) na małej powierzchni, już to przy umieszczeniu klatki w łożysku lub też po pewnym zużyciu się wałków *r*. Klatka opiera się w tym przypadku na powierzchni bieżniowej *c* (lub *d*) tak, że czopy *r*¹ nie zużywają się. Zaleca się nadanie ściankom klatki nieznacznej stosunkowo grubości, aby przy znacznym nawet zużyciu wał-

ki nie stykały się z powierzchniami bieżniowemi.

Wałki mogą być umieszczone w jednym lub kilku wieńcach, przyczem (fig. 3 i 4) wałki poszczególnych wieńców są przedstawione względem siebie, celem najkorzystniejszego rozdziału obciążenia, a wygięcia s^1 umieszcza się w połowie wysokości wałków.

Wałki mogą być rozmieszczone w klatce tak, że ilość pasm, przedzielających wałki, będzie mniejsza od ilości wałków, które tworzą wobec tego grupy wałków, umieszczonych bezpośrednio obok siebie

Zastrzeżenia patentowe.

1. Klatka do wałków z wygiętymi pasmami, oddzielającymi wałki jeden od drugiego, znamienna tem, że pasma klatki wygięte są tak, iż opierają się grzbietami

wygięć na jednej z powierzchni bieżniowych.

2. Klatka według zastrz. 1, znamienna tem, że grubość jej ścianki jest znacznie mniejsza od wysokości wygięć pasm, przedzielających wałki.

3. Klatka według zastrz. 1 lub 2, znamienna tem, że wieńce wałków są względem siebie przedstawione wzdłuż obwodu klatki.

4. Klatka według zastrz. 3, znamienna tem, że wieńce wałków są umieszczone w pewnej odległości od siebie.

5. Klatka według zastrz. 3 i 4, znamienna tem, że wygięcia pasm, przedzielających wałki, znajdują się w przybliżeniu w połowie wysokości wałków.

Carl Walter.
Zastępca: Inż. H. Sokal,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

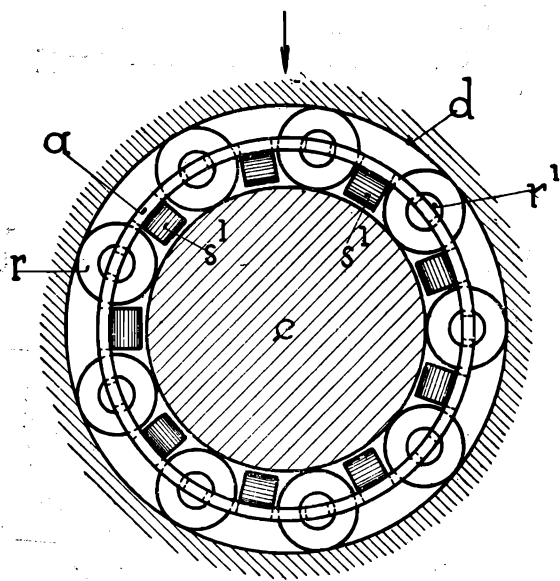
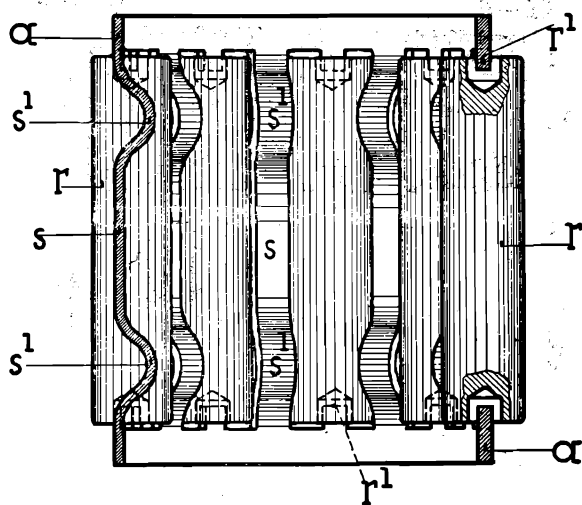

Fig. 2

Fig. 3

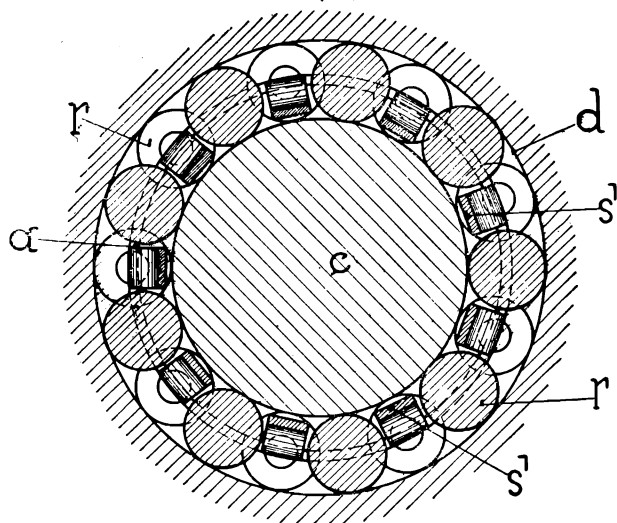
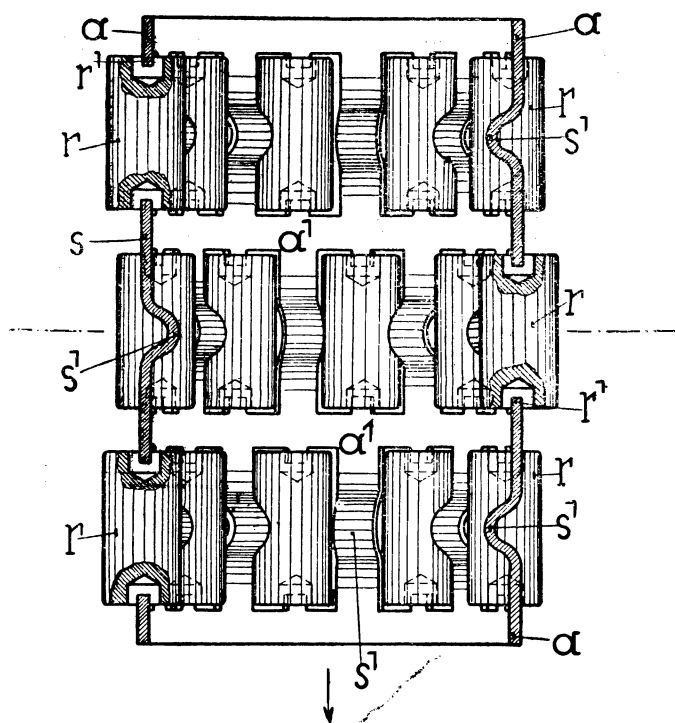

Fig. 4